

بررسی رابطه خودکارآمدی و عملکرد شغلی معلمان تربیت بدنی،

با نقش میانجی اعتماد سازمانی

رضا خدادوست^۱، زهرا سادات میرزازاده^۲، علی رشیدی^۳

۱. کارشناسی ارشد، مدیریت ورزشی، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد، ایران.

۲. استادیار، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

۳. دکترا، دانشگاه تهران، تربت حیدریه، ایران

چکیده:

این پژوهش به منظور بررسی ارتباط خودکارآمدی و عملکرد شغلی معلمان تربیت بدنی شهرستان تربت حیدریه با نقش میانجی اعتماد سازمانی انجام شد. مطالعه حاضر از نوع مطالعات توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش همه ی معلمان تربیت بدنی شهرستان تربت حیدریه بودند که تعداد آنها ۸۵ نفر بود و برای نمونه گیری از روش کل شمار استفاده گردید، به این صورت که تمام معلمان به عنوان نمونه در نظر گرفته شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه خودکارآمدی شغلی ریگز و نایت (۱۹۹۴)، پرسشنامه اعتماد سازمانی در بیان کلارک و پاینه (۲۰۰۸) و پرسشنامه عملکرد شغلی پاترسون (۲۰۰۲) استفاده شد. داده ها در قالب آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار و جدول فراوانی) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی و رگرسیون) با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح خطای ۰/۰۵ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها نشان داد که خودکارآمدی شغلی و عملکرد شغلی با ضریب رگرسیون ۰/۲۱، خودکارآمدی شغلی و اعتماد سازمانی با ضریب رگرسیونی ۰/۳۸ و اعتماد سازمانی و عملکرد شغلی با ضریب رگرسیونی ۰/۴۲ با هم رابطه مثبت و معناداری داشتند. بر اساس مدل مفهومی پژوهش اعتماد سازمانی می تواند بین خودکارآمدی و عملکرد شغلی به عنوان یک متغیر میانجی عمل کرده و این ارتباط را تسهیل کند.

واژگان کلیدی: خودکارآمدی شغلی، اعتماد سازمانی، عملکرد شغلی، معلمان تربیت بدنی